

Verslag ATB rit Toertocht variant

Datum	30-11-24
Afstand	28 km
Deelnemers	Roel, Geert, Toon, Bert, Jan van L, Willy en Ad S
Weer	4 graden, zonnig winterweer

Wederom enkele afmeldingen, maar gelukkig ook een 7-tal dappere bikers die de confrontatie met Aalsterbossen en Leenderbos aandurfd. Willy meldde dat hij graag omstreeks 15:30 weer terug zou zijn bij de hut. Het voorstel om de bananenstop dan maar over te slaan werd door de één weggelachen als onzin en door een ander gezien als een vreselijk doemscenario.

De Aalsterbossen lagen er – afgezien van de vaste route – modderig en bladrijk bij, maar waren prima te befietsen. De laagstaande zon maakte het lastig om het juiste spoor te vinden. Via het Achtereind reden we naar de Hurken en staken de Valkenswaardseweg over naar het Meertjesven. Het traject via Cafe Moonen en de Lissevenlaan sloegen we over. Het cafe staat al jaren droog. Over de bossen achter de Lissevenlaan valt veel te zeggen, maar het woord 'droog' komt daar momenteel niet in voor.

Vanaf het Meertjesven reden we de vertrouwde route van de toertocht. De Eindhovenseweg werd weer overgestoken bij de Eindhovense Golf. We herkenden het elektriciteitshuisje, maar verder was alles veranderd. Waar vroeger bomen stonden was het nu kaal. Gelukkig was de route nog uitdagend als vanouds met horizontale en verticale slingers. Door de kaalslag kon de zon ons ongestoord verwarmen. We reden door het Oude Wandelpark, deze keer zonder wandelaars en zonder honden. Bijzonder!

Bij het gilde werd druk geschoten. Gelukkig niet op ons. We hadden het daar al moeilijk genoeg met de plassen en het dikke bladerdek. Altijd spannend wat daar onder kan liggen. We bekeken het open kampioenschap wandelwagen uit de sloot houden en bereikten de Vest. Bij de scouting miste ik de afslag en improviseerde de weg terug. Jan had even een gaatje laten vallen en kreeg zo de kans om via een slimmere variant weer bij te komen.

Na de Drie Bruggen gingen we op zoek naar hooglanders. Tevergeefs. Wel vonden we een diepe plas die ons dwong terug te keren. Niet erg, want dit pad was voorzien van een energievretend wegdek. Intussen hadden we de laagstaande zon niet meer voor ons, maar achter ons, waardoor we volop konden genieten van het winterlandschap. Via de wat bredere paden bereikten we een zonnig plekje voor de bananenstop. Hier werd de afgelopen voetbalweek geëvalueerd. Conclusie: nooit voor het fluiten het stadion uitgaan.

Even later vonden we de toertocht route terug. Zij het de 35km versie die de vaste route een stukje volgde en daarmee minder zuidelijk ging dan de 40km versie. We ploeterden even voor het mulle zand en konden ons daarna uitleven op een uitdagende single-track. Hier maakte het Leenderbos zijn reputatie

waar er over het algemeen droog bij te liggen helemaal waar. Het aantal wandelaars en loslopende honden begon toe te nemen. Met een groet en even rustig rijden bleven de hondjes en hun baasjes relaxed. Het even verderop gelegen hondenlosloopgebied werd al aangekondigd met een hoop geblaf. Om de confrontatie met loslopende honden – en losgeslagen baasjes – niet op te zoeken kozen we ervoor de veilige route naar Jagershorst te nemen. Daarmee hebben we wel de soeppost gemist.

Een klein wit autootje raakte in lichte paniek toen wij in haar spiegeltje opdoemden, maar kon uiteindelijk de richtingaanwijzer vinden en verder rijden. Onder luide aanmoedigingen reden we landgoed Valkenhorst binnen.

Het kamelenpad was voorzien van extra hindernissen, gelukkig met bypasses. We bleven aan de westkant van de A2 en bereikten de Hut stipt om 15:30! Een sterk staaltje planning gemengd met een vleugje geluk.

In de serre van de hut kreeg Bert het idee om de lucht van natte honden te verdrijven met die van warme bitterballen. Dit verbeterde het klimaat direct. Hoe koude bitterballen ruiken hebben we niet onderzocht. Jan had zich op het laatste stukje verwond, maar bij de bar lagen pleisters, dus werd het toch nog gezellig.

Bert bedankt voor de ballen en Roel bedankt voor de actiefoto.

Uw reporter van dienst
Ad Siereveld.

